

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Hermanni Conringii De Pace Civili Inter Imperii Ordines Religione Dissidentes Perpetuo Conservanda Libri Duo

Conring, Hermann

Francofurti ; Lipsiae ; Wittebergae, 1680

Ad VII. Absqve hoc remedio Pax desperanda.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9585

138 JUDICIUM THEOLOGICUM.

nunquam profuerit Reipublicæ vel Regno invasisse jura Ecclesiæ. Etsi enim (inquit) videatur ea in re aliquid commodi accedere statui politico, illud tamen postea magnis plerumque compensatur cladibus. Permittit enim Deus excitari bella intestina & externa, quibus Regiones vastantur, ærarium exhauritur, negotiatio avertitur, & pristina gentis gloria obscuratur. Adeo ut centies milliet plus damni accipiatur in poena, quam fuerit commodi in culpa. Hæc ille. Consideremus fructus amarissimos Pacis Pragensis Anno 1635. Et Amnistie Ratisbonæ promissæ Ao. 1641. Quibus uti magna pars patrimonii Christi Protestantium importunitati cessit, ita à prostituentium Catholicorum armis omnis Dei benedictio recessit. Id quod Gallorum felices erga Imperium successus, Germanorum autem Mars retrogradus, & Francisci Alberti Saxonis, Lamboii, Francisci Melonii, Archi Ducis Leopoldi Wilhelmi, aliorumque ad Reinfeldam & Witten Veierum acceptæ clades; Prysachi, Vberlingæ, Villæ Theodonis, &c. amissio Archi Episcopatum Moguntini Coloniensis & Trevirensis, Ducatus Julia censis; Episcopatum Monasteriensis & Paderbornensis, devastatio luculenter demonstrant. Qui rerum successus si cum S. Scripturæ sententiis & exemplis conferantur, evidens pector Christiano divinorum judiciorum ordinem piè contemplanti, Deo summopere displicere Catholicorum in prodigendum Ecclesiæ Patrimonium pronitatem.

Ad VII.

Absque hoc remedio PAX desperanda.

Resp. neque cedendum esse Ecclesiasticis cum læsione conscientie, neque Pacem desperandam Germanis. Quam enim mundus dare non potest, aut non vult, Deus dabit, si magnâ divini auxilii fiducia quæramus imprimus regnum Dei, & justitiam ejus. Vel enim concedet victoriam de hostibus, vel animos inflectet ad Pacem non iniquam, si ab ejus legibus desistere, ejus Patrimonium ac Honorem prodigere cessemus.

Vin^o

Vin' recens exemplum? Cum ab uno alterove mense Summus Pontifex conclusum Francofurtensium Deputatorum super anticipatione effectus suspensivi Amnistie & prostitutione bonorum Ecclesiasticorum improbasset, cum S. Cæs. Majestas eidem concluso subscribere non minus constanter quam pie renuisset, cum Electores Catholici re paulò accuratius discussa, menteque mutata in favorem Ecclesie propendere ac causam Piarum Foundationum S. Cæs. Majest. commendare animum induxissent; Mox ipsa Catholicorum fortuna in melius mutata & ad Düttlingam 24 Novembris, Anno Christi 1643 insigni miraculo contra copias Gallo Weinmarias nobilissima Victoria parta fuit. Quasi intento digito Catholicæ Republicæ Capitibus ostendere voluisset Deus, successus armorum feliciores non à prostitutione sed à defensione Ecclesiarum pendere. Id quod prudenter notavit Cardin. Baron. Annal. Ecclesiast. lib. 5. ad Annum 432. n. 3. Dum scribit: Ecclesie Religionis & jurium Ecclesiasticorum defensionem solidum esse ad sustinendam Imperii molem fundamentum ac sustentaculum, quo si careat, corruat necessè est. Idque cum in aliis mundi proceribus, tum evidenter in Regibus Francorum ostendi posse ait. Quamdiu enim defensores Ecclesiarum & rerum Ecclesiasticarum vixere Francorum Reges & Imperii Principes, ut Pipinus, Carolus Magnus, Ludovicus Pius, & alii, qui legibus, armis, multoque sanguine bona Ecclesiastica illibata servarunt, felices illi fuerunt, eorumque hostes victi, jugo submissi, nomenque Francorum summa gloria toto orbe diffusum; ubi verò direptione rerum Ecclesiasticarum, adversus Deum conflatum est bellum, imbelles populi, Reges socordes, & obtusa eorum facta sunt arma. Ut pluribus exemplis ostendit idem Baron. lib. 10. Annal. ad an. 545. num. 33.

Certe quantumvis Imperio necessaria & optabilis sit PAX tamen facultatem Rempublicam mediis illicitis pacificandi & conservandi, Deus nulli Principi aut Magistratui concessit.

S ;

Nec

Nec revocat Christus, quod dixit Matth. 16. v. 29: *Nihil prodesse homini, si universum mundum lucretur, anima vero sua detrimentum patiatur.* Nec S. Paulus, quod scripsit: *non esse facienda mala, ut veniant bona.* Est bellum grande malum, scelerumque compendium, eoque deterius, quo diuturnius, sed non sicut cuneum cuneo, peccata peccatis pellere fas est; & præstat, vel maxima mala ferre, quàm minimum facere.

Ad VIII.

Bona intentio.

Resp. Pacem illicitam non magis exusari bonâ intentione, quam furtum animo dandi Eleemosynam, aut adulterium cum hæreticâ animo ipsam convertendi ad fidem. Inordinatio quidem, & pravitas ejusmodi Pacis, per accidens se habet ad intentionem paciscentium, ut in omni peccato contingit, teste S. Th. 1. 2. q. 72. a 1. *Nemo enim intendens ad malum operatur,* ait S. Dionysius cap. 4. de Div. nomin. (mallet quippe fornicator, aut posatur abesse deformitatem culpæ à delectatione Veneris & potûs, quam quærit) *quia verò ejusmodi pravitas sive deformitas, per se conjungitur actui fornicationis & in proposito conditionibus desideratae Pacis, ut demonstratum est: ideo bona intentio non excusat fornicantes, aut se inebriantes, adeoque nec ita paciscentes.*

Secus est de justo bello, aliisque similibus. Mala enim his adjuncta, non solum *per accidens se habent respectu operantis, verum etiam operationis*, quæ ex se benè fieri potest. Sic bellum justum gerere, ex se non est latrocinari, prædari, libidinari: sed Republicam defendere, vel injurias & damna legitimâ autoritate vindicare, quod ad officium justitiæ pertinet. Pacem autem, qualem desiderant Protestantes, sancire, ex naturâ actus & objecti est cooperari hæresi, eam veræ fidei exæquare, usurpare potestatem non suam, Officium denique & jusjurandum violare, quæ non per accidens, sed secundum se sunt illicita.

Neque